

Sygnatura akt IV U 247/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 05.03.2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **B. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 16.07.2013 r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 16.07.2013 r. znak (...), w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawczyni** B. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21.03.2013 r. do dnia 14.04.2013 r. oraz od dnia 16.04.2013 r. do dnia 30.04.2013 r.,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. W. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 16.07.2013 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21.03.2013 r. do dnia 14.04.2013 r. i od dnia 16.04.2013 r. do dnia 30.04.2013 r. Wnioskodawczyni wskazała, że zwolnienie lekarskie, na które wykorzystała 182 dni wraz ze świadczeniem rehabilitacyjnym dotyczyło choroby kolana prawego. Natomiast zwolnienie lekarskie za okresy od dnia 21.03.2013 r. do dnia 14.04.2013 r. i od dnia 16.04.2013 r. do dnia 30.04.2013 r. dotyczyło choroby związanej z kolanem lewym. Podniosła, że kolano lewe zostało uszkodzone na skutek upadku, o czym informowała ZUS w J. oraz lekarza prowadzącego. Z uwagi na zaawansowaną chorobę kolana prawego, nie jest w stanie zachować równowagi przy poruszaniu się, co doprowadziło do upadku i silnego stłuczenia lewego kolana.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł. Wskazano, że z dniem 09.03.2012 r. wnioskodawczyni wykorzystała pełen okres zasiłkowy 182 dni. Natomiast w okresie od 10.03.2012 r. do 04.03.2013 r. korzystała za świadczenia rehabilitacyjnego, które jest przedłużeniem zasiłku chorobowego ponad ustawowy okres 182 dni. Ponowna niezdolność do pracy spowodowana tą samą chorobą orzeczona została na okres od dnia 21.03.2013 r., a więc przed upływem ustawowych 60 dni przerwy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od 10.09.2011 r. do 09.03.2012 r. Niezdolność do pracy od dnia 15.11.2011 wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym M67.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS;

Jest bezsporne, że w okresie do dnia 09.03.2012 r. B. W. pobierała zasiłek chorobowy w tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą.

Jest bezsporne, że z dniem 09.03.2012 r. B. W. wykorzystała 182 dni okresu pobierania zasiłku chorobowego.

Jest bezsporne, że w okresie od 10.03.2012 r. do 04.03.2013 r. B. W. miała przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

B. W. otrzymywała zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną chorobą prawego kolana. To kolano bolało ją od 3 lat, powstała duża narośl. Lekarze nie potrafili określić, co to jest. Podejrzewali, że to nowotwór. Ostatecznie została zoperowana w listopadzie 2011 r.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie B. W. k. 12v;

W dniu 21.03.2013 r. B. W. udawała się do lekarza orzecznika w związku ze złożonym wnioskiem o rentę. Wsiadając z samochodu poślizgnęła się, upadła i bardzo mocno stłukła sobie lewe kolano.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie B. W. k. 12v;

B. W. była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od dnia 21.03.2013 r. do dnia 14.04.2013 r. i od dnia 16.04.2013 r. do dnia 30.04.2013 r. Niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym S83. Była leczona z powodu urazu skrętnego kolana lewego.

Dowód: kopia pisma lek. med. K. T. z dnia 10.06.2013 r. w aktach

ZUS,

zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 8 i art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2010.77.512). Zgodnie z art. 8 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. W myśl przepisów art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, w tym okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

W ocenie Sądu, strona pozwana wydając zaskarżoną decyzję bezzasadnie przyjęła, że wnioskodawczynie była niezdolna do pracy w okresach do dnia 04.03.2013 r., a następnie od dnia 21.03.2013 r. do dnia 14.04.2013 r. i od dnia 16.04.2013 r. do dnia 30.04.2013 r. w związku z tą samą chorobą. Zdaniem Sądu orzekającego w niniejszej sprawie przeczy temu cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Z ustaleń Sądu wynika, że w okresie pobierania zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego, tj. do dnia 04.03.2013 r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy z powodu choroby kolana prawego. Od dnia 15.11.2011 r. niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym M67 (inne choroby błony maziowej i ścięgien). Natomiast w dniu 21.03.2013 r. wnioskodawczynie doznała urazu skrętnego kolana lewego i w związku z tym urazem przebywała następnie na zwolnieniu lekarskim w związku z niezdolnością do pracy. Niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym S83 (zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł kolana). Zdaniem Sądu, strona pozwana w żaden sposób nie

podważyła tych okoliczności w toku niniejszego postępowania. Już choćby na podstawie tych okoliczności i analizy numerów statystycznych chorób, wskazanych jako podstawa niezdolności do pracy w poszczególnych okresach, należało uznać, że niezdolność do pracy wnioskodawczynie nie była spowodowana tą samą chorobą. Z numerów statystycznych chorób wynika bowiem, że odmienny był mechanizm powstania urazu w obu kolanach.

Wprawdzie w wyroku z dnia 06.11.2008 r. (II UK 86/09, OSNP 2010/9-10/124) Sąd Najwyższy wskazał, że „pojęcia „ta sama choroba” użytego w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.) nie należy odnosić do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (...)10, gdyż nie chodzi o identyczne objawy odpowiadające numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który - choć daje różne objawy, podpadające pod różne numery statystyczne - stanowi tę samą chorobę, skoro dotyczy tego samego narządu lub układu”. Niemniej jednak zdaniem Sądu, na podstawie numerów statystycznych chorób można właśnie ustalić przyczynę danej choroby lub mechanizm powstania urazu, a tym samym ocenić, czy jest to ta sama choroba w rozumieniu powołanego przepisu ustawy zasiłkowej. Ponadto z ustaleń Sądu wynika, o czym była już mowa powyżej, że do dnia 04.03.2013 r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy z powodu choroby kolana prawego. Natomiast w dniu 21.03.2013 r. wnioskodawczynie doznała urazu skrętnego kolana lewego i w związku z tym urazem przebywała następnie na zwolnieniu lekarskim w związku z niezdolnością do pracy. Niezdolność do pracy w okresie od dnia 21.03.2013 r. związana była zatem z innym narządem.

Powyższe okoliczności skutkowały zmianą zaskarżonej decyzji i orzeczeniem jak w pkt. I wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 2 kpc).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc oraz na podstawie przepisu § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i zasądził na rzecz wnioskodawczynie od strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.